

פניני בית לוי

שע"י ביה"כ "בית לוי", רח' יוסף חכמי 48, מדורגי בית וגן ירושלים

מאמר הרב

נערך מספרו החדש של הרב שליט"א פניני בית לוי - חלק ג' < לרכישת הספר חייגו 058666447 | 0585664447

העבודה של חודש אלול

עצמי. אני רגיל לכעס, אמשיך לכעס, אני רגיל לגבש ואמשיך בכך. הרי זה חוזר על עצמו כבר עשרים שנה. אם כך מה התועלת בחזרה בתשובה? אני ארמה את עצמי, אבקש סליחה ומחילה בראש השנה, אקבל על עצמי קבלות ולא אעמד בזה?

גדולי המוסר משיבים שאלה זאת, נרחיב כאן מהלך שיראה לנו שיש פה ימים יקרים ונשגבים, ואם נדע לנצל אותם, אנו בכוון הנכון.

הרב גלינסקי מספר על זוג עם שני ילדים שהחליטו לבקר בגן חיות באירופה. הם שלמו מאתים יורו וקבלו אשור להכנס לכמה שעות, להסתובב במקום ולהנות. הם טילו בין הכלובים וראו עופות, צפרים, חיות.

בשעה חמש הם התקרבו לכלוב של האריות, כי בשעה הזאת האריות יוצאים מהכלוב ושואגים להראות את כחם. כמובן שהכל מגדר ושומר. כשהיו שם, אב המשפחה שמע להפתעתו שאחד האריות אומר בשפת האדם לאריה אחר, "תגיד, מתי נגמר הבקור? התעייפתי כבר". האדם היה בהלם מחלט ולא האמין למשמע אזניו. הוא כעס מאד, הם באו לראות אריות, והוא ראה שמדבר בבני אדם מחפשים!

מיד אסף את בני המשפחה והלך להנהלה. נכנס לחדר המנהל והתחיל לצעק עליו שהם גן של תחפושות, גן של שקרנים וגנבים. אמר לו המנהל להרגע, ושאל מה קרה. אמר לו: "באתי לראות אריות ומתברר שאלה בני אדם מחפשים! במו אזני שמעתי את השיחה ביניהם. אני רוצה את הכסף בחזרה!"

אמר לו המנהל: "תרגע, הכל בסדר. אנו עובדים כבר למעלה מעשרים שנה, האריות שלנו ותיקים. יש לנו אריות אמתיים מהמקרים בעולם. לפעמים זה קורה, אין מה לעשות, אבל בסך הכל מדבר באריות ובגן החיות שמביא את הסחורה הטובה ביותר". אמר לו האדם: "אין דבר כזה בעולם שאריה ידבר כמו בן אדם! אם חיה מדברת, היא פנאיה בן אדם". הוא כעס ויצא משם.

אומר הרב גלינסקי שבימי חדש אלול, בעשרת ימי תשובה, אנו מתפללים לה, שופכים את הלב, מתקברים לקב"ה. הקב"ה שומע אותנו. במשך ימות השנה אנו טועים, חוטאים ונכשלים, אבל אם בחדש אלול אנחנו מתחננים ומבקשים מהקב"ה, מדברים בלשון בני אדם, סימן שבמשך כל ימות השנה אנו מחפשים לחיות. מתי מתגלה האמת שבנו? בחדש אלול וב ימים הנוראים, כשאנו מתפללים ומדברים בלשון בני אדם. חטאנו, פשענו, זאת האמת שבנו. הימים האלו באים לגלות שאנו בני אדם ולא חיות, שבמשך השנה זאת רק תחפשת. לכן יש תועלת גדולה בימים נשגבים אלו. פה נכר היהודי שרוצה להתקרב לקב"ה. אדם יכול לומר שאנו עוברים תקופות קשות, הקב"ה לא רוצה לשמח אותנו. כל אחד נותר עם צלקות ממה שעובר בחייו.

תחלת פרשת כי תצא מספר על מי שיוצא למלחמה ורואה אשת יפת תאר, חושק בה ולוקח אותה לאשה. אומרת התורה הקדושה: "וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים". אומר הזכר הקדוש מה הפנה ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים? כנגד חדש אלול שבו אנו מתחננים לקראת יום הדין. אדם צריך לעמד לפני מלכי המלכים, וממילא צריך לדעת שחייב להכין את עצמו בכל מה שיכול, כל דבר שהוא. אי אפשר לבוא בידים ריקות, אי אפשר לומר לא היה לי זמן, לא היה לי פנאי, אחרת אדם לא יוכל לעמד לפני הקב"ה ביום הדין הגדול והנורא.

מספר שהזמינו את הגאון הרב משה סולובייצ'יק לכנס חשוו שהיו אמורים להשתתף בו אלפים. למרות שהוא היה הדובר המרכזי, בקשו ממנו על כך רק שבועים לפני הכנס. הוא טס לארץ ישראל, הגיע לאולם, נגש למיקרופון ואמר: "אני מצטער, מורי ורבותי, אך לא היה לי זמן להכין הרצאה. הודיעו לי רק לפני שבועים שאני צריך לדבר, וטרדה רודפת טרדה, לא הספקתי. חשבתי לעצמי אולי בטיסה אספיק להכין משהו, אבל נטפל אלי אדם והתחיל לשאל שאלות ולדבר אתי, וגם בטיסה לא הספקתי. עכשו אני עומד לפניכם ואין לי מה לדבר. לא התכוננתי".

כך הוא עמד בשקט כמה דקות, ולאחר מכן אמר משפט נוקב: "ככה יראה האדם אחרי מאה ועשרים, כשיבוא לבית דין של מעלה אם לא הכין את עצמו. וככה יראה אדם שבא לראש השנה אם לא הכין את עצמו". נורא ואים, איזו בושה, איך אדם יוכל לעמד לפני הקב"ה אם לא הכין את עצמו? לכן חשוב מאד שכל אדם ידע שיש שלשים יום, ירח ימים, שבהם אנו צריכים להתכונן ולעבד, להתחזק כמה שיותר ולהתאמץ לקראת יום הדין.

אומר הגן איש חי על הפסוק: "הפרד נא מעלי", שאמר אברהם אבינו ללוט. מראש חדש אלול ועד שמחת תורה יש חמשים ואחד ימים. היצר הרע שולט עלינו במשך כל השנה, וכשמגיע חדש אלול אנו אומרים ליצר הרע תעזב אותנו, תן לנו מנוחה במשך חמשים ואחד יום. אנחנו רוצים להתחזק ולהתקרב לה, לקבל קבלות, להתעלות, להתרומם. אברהם אבינו הוא יצר הטוב, ולוט הרשע הוא יצר הרע. אברהם אבינו אומר ללוט תן לי חמשים ואחד יום, ואל תטרוד אותי. איננו רוצים שהיצר הרע יתקף אותנו במשך הימים הקדושים האלו. נא בגימטריה חמשים ואחד יום. כמובן שהיצר הרע לא סתם יעזב אותנו, רק בזכות קבלות וחזקים, מסירות והשתדלות.

שואלים גדולי המוסר, לפעמים בחדש אלול אדם מתבונן ורוצה להתחזק, אבל אחרי מחשבה אומר לעצמו: הרי אני יודע ששטיחלפו יום הכפורים וחג הסוכות אחרון להרגלים שלי. אני מכיר את

המשך

בעמוד 3 >>

ע"פ לוח "אור החיים" לפי זמני ירושלים

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת
18:41	19:50	20:41

העלון מוקדש לעילוי נשמתו של המקובל הקדוש והטהור רבי רחמים עטייה בן גמילה זצוק"ל וכן לע"נ אשת חבר הרבנית שושנה בת פרחיה ע"ה תנצב"ה

התשלום לרבי אהרן לייב שטיינמן זצ"ל

הישיבה התחרט? האם צריך למצוא לבחור ישיבה אחרת? שאל עורך הדין בטון מפוחד. "מה קרה לך יענקלה?" קרא רבי אהרן לייב בחביבות, "מה פתאום התחרט? הבחור כבר רשום בישיבת אורחות תורה. קראתי לך בשביל ענין אחר לחלוטין", אמר לו הרב.

נכון שעשיתי לך
עכשיו טובה גדולה?
אני רוצה שתשלם לי
עבור הטובה הזו.
עמדתי מוכה הלם
והבטתי בפני ראש
הישיבה, מנסה לנחש
להיכן הוא חותר
בדברי. באיזה תשלום
הוא מעוניין?

ואז המשיך, "נכון שעשיתי לך עכשיו טובה גדולה? אני רוצה שתשלם לי עבור הטובה הזו". עמדתי מוכה הלם והבטתי בפני ראש הישיבה, מנסה לנחש להיכן הוא חותר בדברי. באיזה תשלום הוא מעוניין? הרי רבי אהרן לייב חי בפשטות נוראה, הרי הוא לא הסכים שיצבעו את קירות ביתו, הוא לא שותה לא קפה ולא תה, הוא בקושי מכניס משהו לגופו הכחוש, מה הוא יעשה עם התשלום שאתן לו עבור הטובה?"

קולו של ראש הישיבה קטע את הרהורי: "מה אתה מסתכל עלי? עשיתי לך טובה גדולה, אז תשלם, על טובות גדולות צריכים לתת תשלום גדול". אם היה מדובר באדם מהשורה הייתי מגיב בחוסר סבלנות, נון, תגיד כבר מה אתה רוצה, למה אתה מוציא לי את הנשמה? אבל מאחר שמדובר היה בגדול הדור, שאלתי בהכנעה: "מה ראש הישיבה רוצה? באיזה סכום מדובר?". רבי אהרן לייב השתהה עוד מספר רגעים ולאחר מכן הביע את בקשתו המפתיעה.

היתה זו בקשה בלתי צפויה, שלא היתה עולה בדעתי גם אם הייתי חי עוד ארבע מאות שנה. "נכון שעשיתי לך טובה גדולה, אז תשלם לי בגדול. אני מבקש ממך להמשיך לייצג את ראשי הישיבות הללו כאילו לא קרה דבר. תמשיך לסייע להם כאילו לא דחו את בקשתך מעולם". היה זה תשלום קשה מנשוא. הסירוב הנחרץ פגע בי עד עמקי נשמת.

ראש הישיבה לא וויתר ואמר לי בחיבה: "תבין יענקלה, הקב"ה משאיר בעולם הזה אנשים שמוכנים להתמודד עם אתגרים קשים. הקב"ה נותן לאדם ניסיון, אבל בד בבד הוא נותן כלים להתמודד עם הניסיון. כגודל הקושי כך גודל הכלים. אני מבין שזה לא קל, אבל זו הבחירה שלך. גם פה בבית עוברים דברים כאלה, אבל הקב"ה משאיר בעולם אנשים שמוכנים להתמודד. מי שלא מוכן להתמודד נמצא בהר המנוחות".

המשיך ראש הישיבה ואמר, "ברצוני לומר לך עוד דבר אחד לא פחות חשוב. דע לך יענקלה, אתה חושב שאתה מייצג את ראשי הישיבות, אתה חושב שאתה מייצג את הבחורים, אבל האמת היא שאתה מייצג את הש"ס, אתה מייצג את התורה, אתה מייצג את ריבונו של עולם. שים את עצמך בצד וחפש כיצד לפעול למען כבוד שמים". כך סיים עורך הדין וינרוט בפליאה את הסיפור, ממנו כולנו מבינים, עד כמה חשובה המעלה של סליחה ומחילה כלפי אדם, וביחוד שלא לנקום ולא לנטור, אף אם אנחנו פגועים בצדק מהצד השני. (מתוך הספר 102 סיפורים - ח"ג, מאת הרב צבי נקר)

א ת הסיפור הבא שמעתי מידידי הרה"ג רבי יעקב שיש שליט"א, וכך סיפר: בימי השלושים לפטירת מרן הגאון רבי אהרן לייב שטיינמן זצ"ל, שמעתי סיפור מפעים אודות עורך הדין הנודע ר' יעקב וינרוט ז"ל, שייצג רבות את עולם התורה בלא כל תמורה. יעקב וינרוט היה ירא שמיים ובעל צדקה, בעת חוליו הרב שיש התקשר אליו כדי לוודא את הסיפור המפעים, ולשמוע אותו ממקור ראשון. היה זה כשאחד מעובדי משרדו של יעקב וינרוט, התעתד לשלוח את בנו לישיבה גדולה. הבחור ניסה להתקבל לחמש ישיבות שונות, אך קיבל מכולן תשובה שלילית. מדובר היה בבחור מתמיד ובעל מידות טובות, אבל מסיבות שונות סירבו הישיבות לפתוח בפניו את שעריהן. העובד פנה לבוס שלו, עורך הדין וינרוט, וביקש: "תראה יעקב, אותי הם יכולים לדחות בקלות, אבל לך הם יתקשו לסרב. הם לא יוכלו לומר לך לא אחרי שייצגת אותם בחינם כל כך הרבה פעמים. תעשה לי טובה, בבקשה, תרים טלפון לראשי הישיבות ותשתדל עבור הבן שלי".

עורך הדין לא התלהב מהבקשה: "אני לא רוצה לבקש מהם טובות, אף פעם לא ביקשתי מהם טובה". אבל כשהעובד המסור התחנן שוב ושוב לא נותרה לו ברירה. יעקב הרים את הטלפון, חייג לאחד מראשי הישיבות ואמר: "כבוד ראש הישיבה, אחד העובדים שלי במשרד מספר שהבן שלו ביקש להתקבל לישיבה שלך ונתקל בדלת נעולה. למיטב הבנתי מדובר בבחור מעולה ואיכותי, אני מבקש ממך עשה לי טובה אישית וקבל אותו לישיבה".

ראש הישיבה חש באי נעימות רבה. "הייתי שמח להיענות לבקשה שלך, אבל אתה צריך להבין שבסופו של יום אני גם עומד תחת אילוצים שונים כגון הגבלת מקום, התחייבויות קודמות, סגנון והתאמה". עורך הדין התקשר לראש ישיבה נוסף שהתפתל בנימוקים שונים, שהמסר הסופי שעלה מהם היה שהבחור נותר מחוץ לישיבה. וינרוט התקשר לחמשת ראשי הישיבות ודחק בהם לקבל את הבחור המדובר, אבל כולם דחו את בקשתו בזה אחר זה בטענות שונות, כשהשורה התחתונה היא שאין לבחור מקום בעולם הישיבות.

עורך הדין הנודע תיאר באזני את התחושות הקשות, שהציפו אותו לנוכח הסירוב הנחרץ שחזר על עצמו חמש פעמים רצופות. "לא יכולתי להכיל את זה, כל כך נפגעתי. אני מייצג אותם בלי תשלום, ומעולם לא ביקשתי מהם תמורה, והנה פעם אחת ביקשתי טובה ונענית בשלילה". לא יכולתי לשאת את הכאב והפגיעה, עזבתי את המשרד באמצע היום, נכנסתי לרכב ונסעתי מתל אביב לרחוב חזון איש 5 בבני ברק, הישר למעונו של ראש הישיבה רבי אהרן לייב שטיינמן זצ"ל. הרגשתי שאני מחויב לספר לו את הדברים כהווייתם.

הרגשתי שאני לא יכול לעבור על העניין בשתיקה. נכנסתי לרבי אהרן לייב ופרקתי את תחושותיי הקשות בסערת רגשות. בפקחותו הרבה קלט ראש הישיבה את העניין ברגעים ספורים. "יענקלה, זיץ, שב, תנוח בבקשה. בוא נחשוב, בוא נטכס עצה, בוא נראה מה עושים. בינתיים תשתה משהו ותירגע". תוך כדי כך שמתי לב שרבי אהרן לייב פונה לאחד מבני ביתו ומבקש: "תתקשר בבקשה לפלוני ותאמר לו שייקח מונית ויבוא הנה בדחיפות".

כעבור עשר דקות הגיע האיש אל הקודש פנימה. רבי אהרן לייב שוחח עמו בארבע עיניים במשך שתיים שלוש דקות, ולאחר מכן קרא לי: "יענקלה קום, בוא הנה. אתה מכיר את היהודי הזה? הוא האחראי על קבלת הבחורים לישיבה שלנו, ישיבת אורחות תורה. אמנם רציתם להכניס את הבחור לישיבה בסגנון אחר לחלוטין, אבל הישיבה שלנו מצוינת, לומדים בה מאות בחורים תלמידי חכמים, יראי שמים ובעלי מידות טובות. אמנם זה לא בדיוק הסגנון שרציתם, אבל מה זה משנה? העיקר שהבחור יוכל לגדול בתורה. העיקר שאתה יוצא מפה מרוצה וששמח עם בשורה טובה עבור הבחור שהתקבל לישיבת אורחות תורה. לך לחיים ולשלום, ושיהיה בהצלחה!".

נפרדתי מראש הישיבה, יצאתי לרחוב והתנעתי את הרכב בכוונה לחזור למשרד, כשלפתע צץ מולי אחד מבני הבית: "ר' יעקב, ראש הישיבה קורא לך בחזרה, הוא רוצה לדבר אתך". חזרתי לרבי אהרן לייב ושאלתי בדאגה: "מה קורה? האם ראש

הקפץ חיים ספר שלפני מלחמת עולם הראשונה, בשנת תרע"ד, הוא פגש אופה ושאל אותו איך הפרנסה. אמר לו האופה שהיא קשה, אנשים רואים שמה שהוא מכין שורף, לא רוצים לקנות, וכמעט שאין רוחים. אחרי מלחמת העולם הוא פגש שוב את האופה, וראה שהוא מחיך. שאל אותו מה קרה ואיך הפרנסה, והאופה אמר: יש שפע, אנשים אחרי המלחמה אין להם פרוטה, הם רוצים לחם שורף כי הוא זול יותר, קונים מכל הבא ליד.

אומר הקפץ חיים בזמן אבותינו הקדושים הקב"ה בדק כל אחד, כל דבור וכל מלה בזכויות מגדלת. לכן דוד המלך אמר: "סמר מפחדך בשרי". הגמרא אומרת שהאבות לא היו עומדים לפני הדין. היום אנו במצב קשה עם כל האסונות, אבל בשמים מקבלים הכל, מכל הבא ליד, זאת המעלה שיש בימים אלו. אדרבה, דוקא בימים קשים אלו, הקב"ה מצפה לכל דבר קטן, כל חדוש, כל מסירות נפשבים בשמים לדבר גדול ועצום. לא צריך מאמץ גדול, במאמץ קטן אנו יכולים לזכות, מספיק לתת את הלב. זה מה שאנו צריכים עכשיו.

בתחלת הפרשה התורה מדברת גם על בן סורר ומורה. "כי יהיה לאיש בן סורר ומורה, איננו שמע בקול אביו ובקול אמו, ויסרו אותו ולא ישמע אליהם". אביו ואמו לוקחים אותו לבית דין ודינו סקילה. "ורגמוהו כל אנשי העיר באבנים ומת". מה עשה? בסך הכל אכל בשר, שתה יין, למה מגיע לו ענש קשה כל כך? אלא מה, אומרים מוטב ימות זכאי ולא ימות חייב. למרות שפרגע הוא לא חייב מיתה, התורה הקדושה יורדת לסוף דעתו. אם הוא מתחיל עכשיו בירידה בסופו של דבר הוא כבר יתקלקל לגמרי ואז יהיה חייב מיתה. עדיף שימות זכאי ולא לחכות שיהיה

חייב.

על הפסוק הזה מבארים באור של הסבא מקלם, נורא נוראות, כי כאן ראינו שהתורה אמרה שמי שהתחיל להתנהג לא טוב, וקצת נטה מדרך התורה, אף על פי שעדיין לא חייב מיתה עבור זה, מכל מקום כאשר בא הדין לדון את דינו. אפילו מדת הרחמים מודה שמוטב ימות עכשיו זכאי כדי שלא ימות אחר כך כשהוא חייב. אומר מעתה המיטיב מעשיו אף אם אינו עומד אלא בפתח, והוא מתחיל לעמוד על דרך טובה, יודו גם המקטרגים שיש לכתבו לאלתר לחיים, כדי שימות זכאי לאחר אריכות ימים ושנים. כיון שהתחיל לעשות תשובה, ודאי יהיה לבסוף צדיק גמור, ובשמים רואים אותו כאלו כבר הגיע למדרגתו השלמה. זוהי הארה נפלאה לכל אחד להתחיל להיטיב ולתקן מעשיו כדי שזוהי ביום הדין להכתב בספר צדיקים גמורים.

אדם צריך להבין מה הכח של התשובה. לפעמים אדם אומר אתחיל, אבל מה זה יעיל? לאן אגיע עם התשובה? רואים פה יסוד גדול. אם חס ושלום אדם שמרע מעשיו התורה אומרת עכשיו תהרג אותו שימות זכאי, על אחרת פמה וכמה מי שמתחיל כבר לצעד בדרך טובה, ובחר בשביל הנכון, למרות שהוא רק בהתחלה, הקב"ה אומר כבר עכשיו אני דן אותו כבעל תשובה גמור, וכבר עכשיו הוא זכאי. גם המקטרגים מודים שהוא זכאי. זה ודאי מחייב כל אחד ואחד, לדעת מה הכח של תשובה שאדם מקבל על עצמו.

הקב"ה מחפה לנו וכך אנו יכולים להאיר את עצמנו ואת נשמתנו, נבוא לימים אלו עם משהו ביד, ונזכה לשנה טובה ובשורות טובות אמן ואמן.

בברכת שבת שלום, הרב אברהם עטיה

אחרית הימים

המלחמה האחרונה (נ"ג) – להט החרב המתהפכת

והקיף את כל ארץ ישראל..."

אף שהפסוקים הנ"ל לפי פשוטם מדברים על כך שיש נהר גדול שיצא מעדן וממנו מתהווים ארבעת הנהרות הגדולים הסובבים את ארצות המזרח התיכון, חז"ל נקטו ביאור ברובד הדרש העמוק יותר, שאותו נהר הוא בעצם נהר השפע שהקב"ה משקה את ארבעת הראשים של האומות. אתם יודעים, עם כסף, שליטה וכח אפשר לעשות גם דברים טובים וגם דברים רעים. האומות קיבלו שפע של כח ושליטה להיות ראשים על העם הנבחר, בהיות ישראל בשפל, כאשר נעשו באיבוד השררה, וזו מציאות שהיא לא כדרך הטבע, וכמו שכותרת ירמיהו באיכה (ה, י"ג): "לא האמינו מלכי ארץ וכל יושבי תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלים".

לא האמינו כל יושבי תבל שהעם המובחר ביותר נתון למשיסה על ידי העם הכשדי הבזוי ביותר שהקב"ה מתחרט על שבראו (סוכה נ"ג): וכי המה יבואו בשערי ירושלים?

אין הפירוש רק שירושלים היתה בצורה מאוד ובלתי חדירה, אלא ירושלים היתה סמל לכלל ישראל ברובד הרוחני הגבוה (כמו שביארנו בעבר בעניין קיסרי וירושלים אם חרבה זו בנויה זו וההיפך), ושער אינו דווקא חומר פיזי מברזל, אלא במשמעו גם פתח רוחני, כמו "פתחו לי שערי צדק" (תהילים קיח, ט), שהרי לא האמינו כל יושבי תבל שהעם המובחר ביותר נתון למשיסה על ידי העם הכשדי הבזוי ביותר שהקב"ה מתחרט על שבראו (סוכה נ"ג): וכי המה יבואו בשערי ירושלים? וכי המה יכולים להיכנס לפתחי השררה שיועדו לעם ישראל? תמיהה רבתי על העיר רבתי עם! ומה עושים האומות עם השפע? מנצלים אותו לרעה! לכן, **אותו נהר של שפע בדיק** מתהפך לנגדם כלהט החרב המתהפכת ונעשה כנהר המשקה אותם את כוס התרעלה לעתיד לבוא! ניקח מכאן נקודה לחיים, קיבלתם שפע? נצלו אותו לטובה! במאמר הבא אי"ה נרחיב בנושא.

הרב עמרם טובי הי"ד
לשאלות ובקשת מאמרים קודמים ניתן לשלוח מייל:
otubon1@gmail.com
לשמיעת השיעורים בקול הלשון - חייגו 03-6171111, הקישו 7 ואז 956363

נשוב לביאור דברי המדרש (ב"ר ט"ז, ד'): "אמר רבי תנחום בשם רבי יהושע בן לוי: עתיד הקדוש ברוך הוא להשקות כוס תרעלה לאומות, ממקום שהדין יוצא. מאי טעמא? ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן". 'משם יפרד והיה לד' נהרים' אין כתיב כאן אלא לד' ראשים, אלו **ד' מלכיות כנגד ד' ראשים**, 'שם האחד פישון' - זו בבל, על שם (חבקוק א') 'ופשו פרשיו', 'הוא הסובב את כל ארץ החוילה' - שעלה

הופיע כרך חדש בסדרת הספרים:

בית לוי חתונה

על המועדים ופרשיות השבוע

• ניתן לרכוש את כל הסדרה •

להשיג ברשת החנויות המובחרות - יפה נוף!
ואצלנו - פרטים בתחתית המודעה

וורטים נדירים • מהלכים מאלפים • סיפורים מחזקים
סדרת הספרים שכבשה בשיחותיה רבנים ודרשנים רבים!

משיחותיו של
הרה"ג **אברהם עטייה** שליט"א
רב קהילת בית לוי בבית וגן
הספר ערוך בשפה השווה לכל נפש,
אברכים ובעלי בתים, מגידי שיעורים ועוד

חלק אי קיים
במהדורה מיוחדת
לדוברי השפה
הצרפתית

ניתן להשיג אצל המחבר: 0585664447 | 0586664447 | 0505340701
| במייל ravattia@gmail.com | בבית הכנסת בית לוי רח' יוסף חכמי 48

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות של "יפה נוף" ברחבי הארץ

YEFE.CO.IL // 1-599-581-581 // משלוחים בכל רחבי הארץ

כמידי שנה תתקיים אמירת סליחות בכל המנינים כדלהלן:

מנין א'	סליחות	4:30 בהיל ביה"כ	שחרית	נ"ץ החמה" בהיל ביה"כ
מנין ב'	סליחות	5:30 בקומת הכולל	שחרית	6:20 "הודו" בקומת הכולל
מנין ג'	סליחות	6:10 במרפסת	שחרית	7:00 "הודו" בהיל ביה"כ
מנין ד'	סליחות	חצות הלילה פרטים בתחתית המודעה	שחרית	8:10 "הודו" בהיל ביה"כ

מנין סליחות נוסף בכל לילה

10 דק' לפני חצות הלילה
(00:30 בקירוב, ויעבור ה' בנקודת חצות בדיוק)

סליחות
בבית הכנסת "בית לוי"

"בן אדם מה לך
נרדם קום קרא
בתחנונים"

הציבור היקר
מוזמן להשתתף
ולהתחנן לרחמי
שמים.
שיתקבלו
תפילותינו
ברצון!

לתרומה לעלון לזיכוי הרבים, וכן להקדשות לרפואה להצלחה ולע"נ: 02-9664455
לקבלת העלון למייל ולכל נושאי העלון, יש לשלוח מייל לכתובת: ALON.BEITLEVY@GMAIL.COM